

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ - TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA

Hornicko-geologická fakulta

Institut enviromentálního inženýrství

LEGISLATIVA ODPADOVÉHO HOSPODÁŘSTVÍ ČR

WASTE MANAGEMENT LEGISLATIVE

IN THE CZECH REPUBLIC

bakalářská práce

Vedoucí bakalářské práce: **Ing. Barbora Lyčková, Ph.D**

Datum zadání : 31.10.2008

Datum odevzdání : 30.04.2009

Ostrava 2009

Marcela Slonková

Prohlašuji, že

- byla jsem seznámena s tím, že na moji bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – využití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a využití díla školního a § 60 – školní dílo
- beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB - TUO) má právo nevýdělečně ke své vnitřní potřebě bakalářskou práci užít (§ 35 odst. 3)
- souhlasím s tím, že jeden výtisk bakalářské práce bude uložen v Ústřední knihovně VŠB – TUO k prezenčnímu nahlédnutí a jeden výtisk bude uložen u vedoucího diplomové práce. Souhlasím s tím, že údaje o bakalářské práci, obsažené v Záznamu o závěrečné práci, umístěném v příloze mé bakalářské práce, budou zveřejněny v informačním systému VŠB – TUO
- bylo sjednáno, že s VŠB – TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona
- bylo sjednáno, že užít své dílo – bakalářskou práci nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB – TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB – TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše)

V Havířově .....

.....

Marcela Slonková

Mezidolí 1344/14

73601 Havířov

Místopřísežné prohlášení

Prohlašuji, že jsem celou bakalářskou práci včetně příloh vypracovala samostatně a uvedla jsem všechny použité podklady a literaturu.

V Havířově .....

.....

Podpis

Anotace

První část mé bakalářské práce se zabývá příčinou a důsledky vzniku odpadů a úvodem do legislativy odpadového hospodářství.

Vlastnímu popisu současné legislativy předchází nástin historie odpadového hospodářství ČR. Dále se práce zaměřuje na obecnou legislativu životního prostředí, vysvětlení pojmu životní prostředí, proces tvorby a současný stav legislativy životního prostředí.

Následuje přehled hlavních platných norem odpadového hospodářství: zákony a vyhlášky a seznámení s nejdůležitějšími body zákona č. 185/2001 Sb.

Jedním z posledních bodů mé práce je představení rodného města Havířova a jeho odpadové vyhlášky.

Klíčová slova: odpad, odpadové hospodářství, zákon o odpadech, životní prostředí

Summary

The first part of my bachelor thesis deals with the reason and consequences of waste origin and the introduction to the waste management legislation.

The actual description of the current legislation is preceded by an outline of the history of waste management in the Czech Republic. The thesis also focuses on the general legislation of waste management in the Czech Republic, the explanation of the term environment, the formation process and the present state of the environment legislation.

The following chapter is dedicated to the main waste management regulations in force: acts and regulations and the introduction to the most important articles of the Act nr. 185/2001 Coll.

One of the last topics in my thesis is the presentation of my home town of Havířov and its waste management regulations.

Keywords: waste, waste management, waste act, environment

Obsah:

1. ÚVOD.....	10
2. HISTORIE LEGISLATIVY ODPADOVÉHO HOSPODÁŘSTVÍ ČR	14
3. LEGISLATIVA ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ ČR.....	16
4. LEGISLATIVA ODPADOVÉHO HOSPODÁŘSTVÍ ČR	21
4.1. Přehled hlavních platných právních úprav o odpadech:	22
4.2. Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech.....	24
4.4.1. Základní ustanovení § 1- 4.....	24
4.4.2. Zařazování odpadů a hodnocení nebezpečných vlastností § 5 - 9	25
4.4.3. Povinnosti při nakládání s odpady § 10 - 24	26
4.4.4. Povinnosti při nakládání s vybranými výrobky § 25 – 37.....	28
4.4.5. Zpětný odběr některých výrobků § 38.....	30
4.4.6. Evidence a ohlašování odpadů a zařízení § 39 – 40	30
4.4.7. Plány odpadového hospodářství § 41 – 44	31
4.4.8. Ekonomické nástroje § 45 - 52.....	31
4.4.9. Výkon veřejné správy v OH § 71 - 81.....	32
4.3. Vyhláška č. 381/2001 Sb., Katalog odpadů	33
4.4. Vyhláška č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady	33
5. OBECNĚ ZÁVAZNÁ VYHLÁŠKA MĚSTA HAVÍŘOVA O NAKLÁDÁNÍ S KOMUNÁLNÍM A STAVEBNÍM OPADEM Č. 12/2003	35
5.1 Obecně závazná vyhláška o nakládání s komunálním a stavebním odpadem na území města Havířova.....	36
5.1.1 Článek 1 - Předmět a působnost vyhlášky	36
5.1.2 Článek 2 - Účel vyhlášky	37
5.1.3 Článek 3 - Obecné povinnosti	37
5.1.4 Článek 4 - Základní pojmy	38
5.1.5 Článek 5 - Místa určená pro odkládání odpadu	40
5.1.6 Článek 6 - Stanoviště sběrných nádob.....	42
5.1.7 Článek 7 - Nakládání se stavebním odpadem	43
5.1.8 Článek 8 - Kompostování.....	43
5.1.9 Článek 9 - Povinnosti fyzických osob	44
5.1.10 Článek 10 - Povinnosti svozové firmy	44

5.1.11 Článek 11 - Sankce.....	45
5.1.12 Článek 12 - Zrušení ustanovení	45
5.1.13 Článek 13 - Účinnost.....	45
5.2. Obecně závazná vyhláška, kterou se mění a doplňuje obecně závazná vyhláška o nakládání s komunálním a stavebním odpadem na území města Havířova č. 12/2003	45
5.2.1 Článek 1 - Změny a doplnění	46
5.2.2 Článek 2 - Účinnost.....	47
6. ZÁVĚR	48
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	49
SEZNAM OBRÁZKŮ	51

Seznam použitých zkratk:

ČIŽP	Česká inspekce životního prostředí
ČNR	Česká národní rada
ČR	Česká republika
ČSN	Česká státní norma
ES	Evropské Společenství
EU	Evropská Unie
HGF	Hornicko-geologická fakulta
CHKO	Chráněná krajinná oblast
MH	město Havířov
MŽP	Ministerstvo životního prostředí
OECD	Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj
OŽP	odbor životního prostředí
PCB	polychlorované bifenily
PET	polyethylentereftalát
VŠB - TU	Vysoká škola Báňská – Technická univerzita Ostrava

1. ÚVOD

Odpadové hospodářství

Veškerá výrobní i nevýrobní činnost dnešní společnosti je doprovázena vznikem odpadů, z nichž část má vlastnosti odpadů nebezpečných. Otázka jejich odstranění a racionálního využití proto dnes představuje prvořadý úkol z hlediska ochrany životního prostředí i z hlediska ekonomického. Teoreticky by skutečný odpad vlastně ani neměl existovat. U většiny známých výrob i spotřebních postupů vznikají vedlejší produkty. Pokud výrobce nebo společnost neumí tyto vedlejší produkty dále zpracovat, tedy zařadit do koloběhu společenské prospěšnosti, nazývá je odpadem.

Prakticky se však všechny systémy hospodářství ve své podstatě zabývají přeměnou surovin na odpad. Materiály, ve svých nalezištích vysoce uspořádané, se v průběhu jejich využívání navzájem směšují a posléze rozptýlí na haldy odpadů a do emisí zplodin, což znemožňuje jejich recyklaci. Přitom proces rozptylování nelze v uzavřeném systému zastavit. Rozptýlenou hmotu lze znovu zkoncentrovat jen s pomocí energie dodané z venku, za cenu růstu entropie jinde.

Růst výroby (obecně hrubého národního produktu) doprovází růst entropie, a tedy poškozování životního prostředí. Zvyšování entropie poškozují celou planetu. Zatímco se cenné suroviny mění na odpadky, nevíme kam s dosud neužitečným a jedovaným odpadem. Jelikož v odpady se mění většina nedostatkových surovin, je nezbytně nutné omezit neúčelnou spotřebu surovin a nedostatkových materiálů. Podle názoru mnoha odborníků bude řešení těchto otázek nejdůležitějším úkolem péče o životní prostředí v příštích letech. Výhledově nutno počítat s tím, že není daleko společnost, kde materiálová situace bude muset být doslova obrácená. Všechny odpad, který představuje potenciální druhotné suroviny, se stane hlavním zdrojem surovin a přírodní nenačatý zdroj budou rezervou spotřeby pro budoucnost.

Otázka omezení vzniku odpadů a způsobů jejich bezpečného, environmentálně přijatelného a ekonomicky výhodného využití či odstranění patří dnes k nejpalčivějším hospodářským i politickým problémům na celém světě.

Přestože ve výrobní i spotřební (společenské) sféře množství produkováných odpadů stále narůstá, teprve v posledních 20-30 letech se začaly průmyslově vyspělé země intenzivně zabývat jejich zpracováním i možnostmi omezit jejich vznik. U nás byl teprve v roce 1991 přijat zákon o odpadech (č. 238/1991 Sb.), který dal této závažné a u nás dříve opomíjené problematice závazný právní podklad.

V průběhu následujících let byly přijaty další zákony o odpadech, z nichž zákon č. 185/2001 Sb. v platném znění, se zvláštním důrazem na předcházení vzniku odpadů, je již plně kompatibilní s odpovídající právní úpravou EU. Bude však ještě trvat určitou dobu, než se stane obecně přijatelnou normou pro moderní hospodaření s odpady.

Ekonomicky výhodné a současně enviromentálně přijatelné hospodaření s odpady vyžaduje totiž nové přístupy u všech producentů odpadů, t.j. nejenom průmyslových výrobců, ale i široké veřejnosti. K tomu je nutná rozsáhle založená osvěta směřující k tomu, aby pochopení jednak nebezpečí vyplývajícího z hromadění odpadů a jednak nezbytnosti správného nakládání s nimi a vhodných opatření pro jejich předcházení vstoupily v obecné ekologické povědomí všech občanů.

Vzhledem k legislativním změnám v krátkém desetiletém období je obtížné porovnávat vývoj produkce a nakládání s odpady v jednotlivých letech a časových řadách. Produkce odpadů v ČR v posledních letech se pohybuje mezi 36 a 39 mil. tun. V roce 1995 bylo vyprodukováno 66,3 mil. tun veškerých odpadů, v roce 2002 37,9 mil. tun, v roce 2003 36,1 mil. tun, v roce 2004 38,8 mil. tun, v roce 2005 29,8 mil. tun, v roce 2006 28,1 mil. tun. V tomto množství největší podíl tvoří stavební odpady, odpady z průmyslu a energetiky.

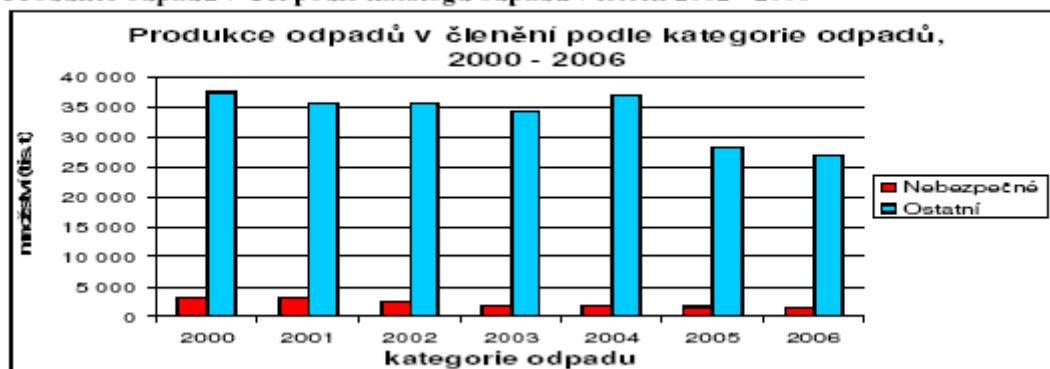
V roce 2004 bylo recyklováno a využito jako druhotná surovina celkem 23,1 mil. tun všech odpadů. Zařízení na odstraňování odpadů mají dostatečnou kapacitu, zejména zařízení pro skládkování odpadů, které jsou stále nejběžnějším způsobem odstraňování odpadů.

Stále malý podíl odpadů je spalován a energeticky využíván. V roce 2004 bylo energeticky využito celkem 863,3 tis. tun odpadů. V ČR jsou provozovány 3

spalovny komunálních odpadů v Praze, Brně a Liberci. Počet spaloven nebezpečných odpadů je vyšší, většinou s malou kapacitou, ale řada z nich je postupně uzavírána, zejména souvislosti s přísnými požadavky na čistotu vypouštěných spalin. Trvale se zvyšuje množství odděleně sebraných využitelných komunálních odpadů a rovněž nebezpečných složek komunálních odpadů.[4]

Graf 1

Produkce odpadů v ČR podle katalogu odpadů v letech 2002 - 2006

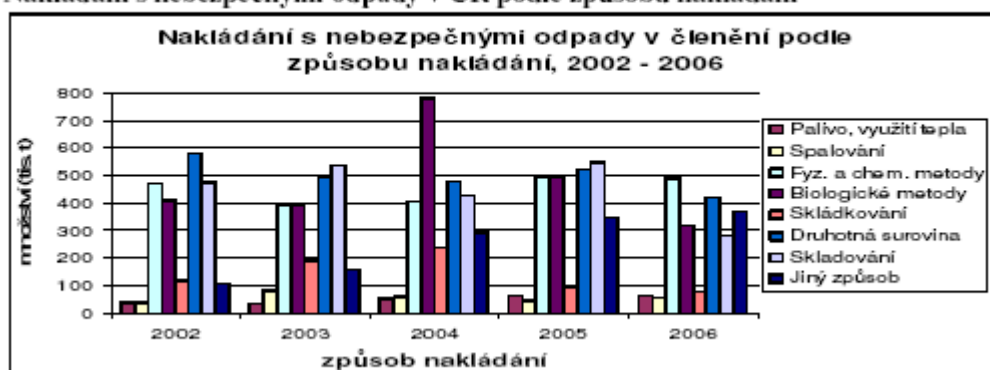

Zdroj: VÚV T.G.M. –CeHO

Obrázek 1: Graf 1 Produkce odpadů v ČR [12]

Graf 2

Nakládání s nebezpečnými odpady v ČR podle způsobu nakládání

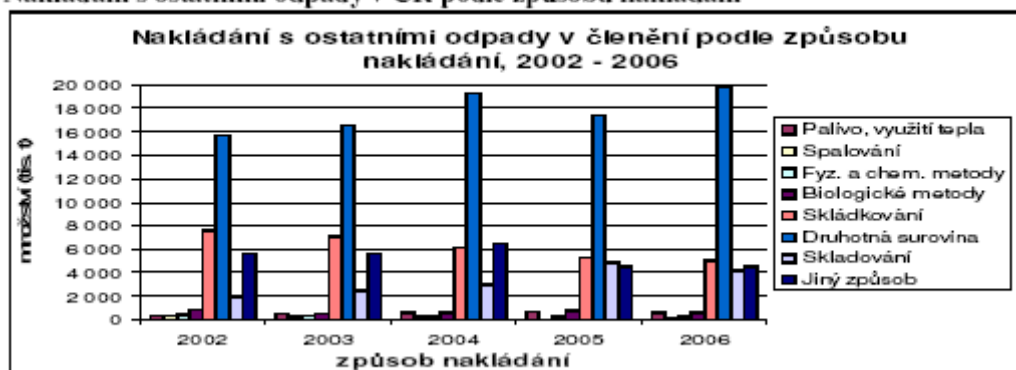

Zdroj: VÚV T.G.M. –CeHO

Obrázek 2: Graf 2 Nakládání s nebezpečnými odpady v ČR [12]

Graf 3

Nakládání s ostatními odpady v ČR podle způsobu nakládání

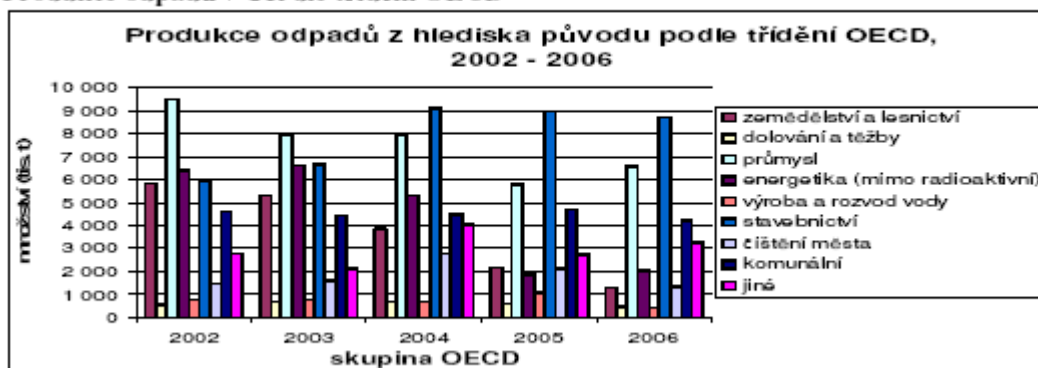

Zdroj: VÚV T.G.M. -CeHO

Obrázek 3: Graf 3 Nakládání s ostatními odpady v ČR [12]

Graf 4

Produkce odpadů v ČR dle třídění OECD

Zdroj: VÚV T.G.M. -CeHO

Obrázek 4: Graf 4 Nakládání s ostatními odpady v ČR [12]

Graf 5

Nakládání s komunálními odpady v ČR podle způsobu nakládání

Zdroj: VÚV T.G.M. -CeHO

Obrázek 5: Graf 5 Nakládání s komunálními odpady v ČR [12]

2. HISTORIE LEGISLATIVY ODPADOVÉHO HOSPODÁŘSTVÍ ČR

Nejstarší právní úprava odpadového hospodářství pochází z roku 1863 z Velké Británie, kde byl přijat zákon řešící problémy odpadů z průmyslové činnosti. Většina moderních základních právních norem upravujících nakládání s odpady však pochází ze 70. let minulého století – Spolková republika Německo, Dánsko, Francie, Nizozemí, Švýcarsko, EU a také OECD.

V roce 1989 bylo v ČR zákonem stanoveno, že ústředním orgánem státní správy pro odpadové hospodářství se od 1. ledna 1990 stalo MŽP. MŽP k zabezpečení a kontrolní činnosti vlády koordinuje ve věcech životního prostředí postup všech ministerstev a ostatních ústředních orgánů státní správy v ČR.

Během let 1991 a 1992 byl v ČR vypracován a přijat celý soubor právních předpisů v oblasti odpadového hospodářství. Tyto právní normy byly směřovány k ochraně životního prostředí. Měly v první řadě omezit negativní vliv produkováných odpadů na další poškození životního prostředí. První zákon o odpadech č. 238/1991 Sb. se vyznačoval ochranným charakterem, měl však mnohé nedostatky. Postupně byly vydány další právní normy, byly upravovány, doplňovány a novelizovány.

Z přijetí ČR do OECD a přípravy na vstup do EU vyvstala nutnost provést změny, které by respektovaly požadavky ochrany životního prostředí, požadavky rozvinutého tržního prostředí a nutnost postupné harmonizace s předpisy OECD a EU. V důsledku toho byl vydán zákon o odpadech č. 125/1997 Sb. Aby legislativa odpadového hospodářství odpovídala skutečným potřebám praxe, byla definitivně novelizována zákonem č. 185/2001 Sb., o odpadech, který již byl také několikrát novelizován.[9]

Už dnes probíhá připomínkové řízení k návrhu nového zákona o odpadech a o změně některých zákonů (zákon o odpadech). Z důvodové zprávy MŽP se dozvíme, že předkládaný návrh nového zákona o odpadech dojde v plném rozsahu k nahrazení platné právní úpravy, tj. zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Účelem

nového zákona je zejména transpozice požadavků vyplývajících ze směrnice č. 98/2008. Návrh dále reaguje na řízení o porušení Smlouvy o založení ES, které je proti ČR v současné době vedeno ze strany Evropské komise z důvodu nekompatibility platné právní úpravy se směrnicí Rady 1999/31/ES o skládkách odpadů.

Platný zákon o odpadech byl již sedmnáctkrát novelizován, především z důvodu postupné transpozice požadavků vyplývajících z dalších právních předpisů ES (např. směrnice 2000/53/ES, směrnice 2002/96/ES, směrnice 2002/95/ES). Dílčí novela platného zákona (transpozice směrnice 2006/66/ES) je nyní projednávána v Poslanecké sněmovně. Na základě posouzení nových požadavků vyplývajících z nové rámcové směrnice o odpadech a v zájmu přehlednosti právní úpravy v této oblasti předkládá MŽP nikoli pouhou novelizaci platné právní úpravy, nýbrž návrh zcela nového zákona.[7]

Z citace Mgr. Libora Dvořáka (ředitele legislativního odboru MŽP) vyplývá, proč se tomu tak děje: „ Rádi bychom zjednodušili odpadovou legislativu jako celek. Tento trend ostatně existuje již několik let i na úrovni ES a jedním z jeho rysů je zpřehlednění legislativy. Podle naší ústavy musí být v zákoně základní pravidla, stanovení práv a povinností, ostatní věci mohou být v prováděcích právních předpisech. Současný zákon o odpadech trpí obecně přemírou ustanovení, které by nemusely být na úrovni zákona. Když je příležitost vytvářet novou odpadovou legislativu, chtěli bychom to změnit: určité věci musí být v zákoně a věci technického charakteru, které nemají přímou souvislost s právy a povinnostmi dotčených subjektů, mohou být v prováděcích právních předpisech. Naším cílem je tedy mj. vyšší počet prováděcích právních předpisů k zákonu nebo lépe řečeno: větší množství materie, která by byla řešena v prováděcích předpisech.

Faktem však je, že trend je v současné době spíš opačný, o čemž svědčí zkušenosti z připomínkových řízení i z projednávání návrhů předpisů v Legislativní radě. Přesto se o výše uvedené zjednodušení pokusíme a věříme, že to přispěje k vyšší srozumitelnosti zákona nejen pro odborníky, ale i pro běžné uživatele.“[8]

3. LEGISLATIVA ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ ČR

Životní prostředí je pojem, jehož přesné znění prošlo zcela ojedinělým vývojem. Mezi základní definice (pro kterou se vzhledem ke svému znění vžilo označení statická) patří představa, že životní prostředí je souborem faktorů nutných k životu živého organismu. Vzhledem k tomu, že tato definice neuvažuje vazby, které vznikají mezi tímto živým organismem a jeho prostředím, vznikla další definice, která již tuto vazbu zohledňuje. V této definici, pro kterou se vžilo označení dynamická, je za životní prostředí považována ta část světa, s níž je sledovaný objekt ve stálé interakci, tzn. kterou používá, pozměňuje a které se nakonec, aby nezahynul, musí i přizpůsobovat.

Následující definice ve vývoji definic životního prostředí je ta, která se již velmi blíží definici životního prostředí uvedené v české legislativě. Pro tuto definici se vžilo označení systémová a její podstatou je představa, že životní prostředí je systém složený z přírodních, umělých a sociálních složek materiálního světa, jež jsou anebo mohou být s uvažovaným objektem ve stálé interakci. Zákon č.17/1992 Sb., o životním prostředí říká, že: „Životním prostředím je vše, co vytváří přirozené podmínky existence organismů včetně člověka a je předpokladem jejich dalšího vývoje. Jeho složkami jsou zejména ovzduší, voda, horniny, půda, organismy, ekosystémy a energie.“

Stejně jako ostatní spotřebitelé a výrobci, i stát (resp. vláda s výkonnou pravomocí) vytváří určitou hierarchii cílů a potřeb, které se snaží prostřednictvím správné volby prostředků naplnit. V případě ochrany životního prostředí se jedná o cíle, které souvisí se změnou stávajícího (společensky neoptimálního) stavu ve využívání jednotlivých statků životního prostředí. Pro dosažení těchto cílů volí stát prostředky – nástroje, jejichž hlavním smyslem je změna chování znečišťovatelů (spotřebitelů a výrobců), jež vedlo ke znehodnocení životního prostředí.

Každý proces tvorby politiky životního prostředí je možné rozdělit do navazujících etap, jejichž naplněním by mělo dojít k naplnění definovaných cílů:

- analýza současné situace v ochraně životního prostředí a identifikace problému, k jehož vyřešení by měla politika sloužit,

- formulace základních cílů, jichž se má v určitém horizontu dosáhnout,
- identifikace zásad a principů politiky životního prostředí, které je třeba v procesu hledání řešení respektovat,
- analýza existujících právních norem (národních i mezinárodních) s ohledem na definované povinnosti,
- definice konkrétních opatření, jejichž naplněním dojde ke splnění cílů,
- formulace nástrojů pro realizaci vybraných opatření a identifikace odpovědných subjektů za jejich aplikaci,
- zpětná vazba – kontrola splnění stanovených cílů a identifikace problému, k jehož vyřešení by měla tato politika sloužit.[6]

Ochrana životního prostředí je řešena v různé míře podrobnosti ve značném množství právních norem. Uvedený soubor předpisů v zásadě pokrývá celou oblast ochrany životního prostředí. Je však založen na koncepci resortního přístupu, který obtížněji zajišťuje udržitelný rozvoj. Podle běžné kategorizace práva životního prostředí upravuje tuto problematiku několik skupin právních předpisů.

Ústavně právní základ ochrany životního prostředí je upraven v ústavním zákoně č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky (čl. 7), a v Listině základních práv a svobod, ústavní zákon č. 2/1993 Sb. (čl. 35).

Průřezová právní úprava je obsažena v tzv. horizontálních nebo průřezových právních předpisech, tj. předpisech vztahujících se na celé životní prostředí, obecně, nikoli jen na některou jeho část nebo složku. Do této kategorie předpisů patří především:

- zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů,
- zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně

některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění zákona č. 521/2002 Sb.,

- zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí),
- zákon č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů rozvojových koncepcí a programů na životního prostředí, ve znění pozdějších předpisů,
- zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů,
- zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Druhou kategorií předpisů jsou předpisy upravující ochranu složek životního prostředí, tedy ovzduší, vody a půdy, včetně horninového prostředí. Patří sem zejména:

- zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění zákona č. 521/2002 Sb.,
- zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů,
- zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů,
- zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů,
- zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů,
- zákon č. 62/1998 Sb., o geologických pracích, ve znění pozdějších předpisů,

- zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Do třetí kategorie předpisů se řadí předpisy upravující ochranu ekosystému. Jde především o:

- zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů,
- zákon č. 16/1997 Sb., o podmínkách dovozu a vývozu ohrožených druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně a doplnění zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů,
- zákon č. 162/2003 Sb., o podmínkách provozování zoologických zahrad a o změně některých zákonů (zákon o zoologických zahradách),
- zákon č. 276/2003 Sb., o Antarktidě a o změně některých zákonů,
- zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Čtvrtou kategorií jsou předpisy upravující ochranu životního prostředí před některými druhy ohrožení. Jde především a tyto zákony:

- zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů,
- zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech),
- zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů,
- zákon č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů (do dne vstupu ČR do EU),

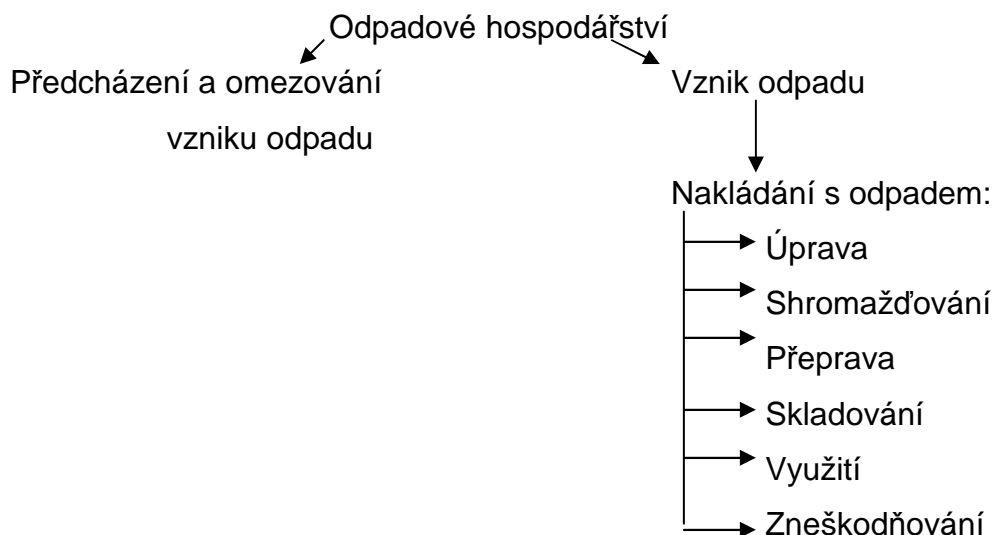
- zákon č. 356/2003 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých zákonů (s účinností od dne vstupu ČR do EU),
- zákon č. 353/1999 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami a chemickými přípravky a o změně zákona č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií), ve znění pozdějších předpisů,
- zákon č. 153/2000 Sb., o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a produkty a o změně některých souvisejících zákonů,
- zákon č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů,
- zákon č. 156/1998 S., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů,

Pátou kategorií jsou předpisy upravující organizační zajištění ochrany životního prostředí. Patří mezi ně zejména:

- zákon č. 282/1991 Sb., o ČIŽP a její působnosti v ochraně lesa,
- zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí ČR ve znění pozdějších předpisů. [3]

4. LEGISLATIVA ODPADOVÉHO HOSPODÁŘSTVÍ ČR

Základním pojmem odpadového hospodářství je odpad, v ČR byl poprvé zaveden normou ČSN 838001 – Názvosloví odpadů a prvním zákonem o odpadech č. 238/1991 Sb. Současný zákon o odpadech č. 185/2001 Sb. a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o odpadech) říká, že odpad je každá movitá věc, které se osoba zbavuje nebo má úmysl nebo povinnost se jí zbavit. Vzhledem k různým negativním vlastnostem odpadů není možné ponechávat je svému osudu, ale naopak je nutné předcházet jejich vzniku, nebo je likvidovat. Na tomto základě je odpadové hospodářství chápáno jako činnost zaměřená na předcházení vzniku odpadů, na nakládání s odpady a na následnou péči o místo, kde jsou odpady trvale uloženy, a kontrolu těchto činností, což je uvedeno v § 4 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Nakládání s odpady zahrnuje řadu činností, které jsou zobrazeny v obrázku č.6. Důležitou roli hraje především předcházení vzniku odpadů, jehož cílem je odstranit, případně změnit všechny procesy, při nichž vznikají nežádoucí produkty znečišťující životní prostředí.

Obrázek 6: Schéma - způsoby nakládání s odpady [9]

Základní filosofie nakládání s odpady spočívá v odpovědnosti vůči zatěžování a poškozování životního prostředí. Způsoby nakládání s odpady v souladu s principy trvale udržitelného rozvoje jsou uvedeny v obrázku č. 7, ze kterého vyplývá, že vznikající odpady je třeba recyklovat či opětovně využít a pouze nevyužitelný podíl zneškodnit co nejšetrněji s ohledem na životní prostředí.[9]

Obrázek 7: Schéma – způsoby nakládání s odpady v souladu s principy trvalé udržitelnosti [9]

4.1. Přehled hlavních platných právních úprav o odpadech:

Zákony:

- zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, jak vyplývá ze změn provedených zákony č. 477/ 2001 Sb., č. 76/ 2002 Sb., č.275/2002 Sb., č. 320/2002 Sb., č. 356/2003 Sb., č. 167/2004 Sb., č.188/2004 Sb., č. 317/2004 Sb., č. 7/2005 Sb.(úplné znění vyhlášeno pod č. 106/2005 Sb.), č. 444/2005 Sb., č.186/2006 Sb., č. 222/2006 Sb., č. 314/2006 Sb., č.296/2007 Sb., č.25/2008 Sb., č. 34/ 2008 Sb., č. 383/2008 Sb.

- zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákon (zákon o obalech) ve znění zákona č. 274/2003 Sb., č. 94/2004 Sb., č. 237/2004 Sb., č. 257/2004 Sb., č. 444/2005 Sb., č. 66/2006 Sb., č. 296/2007 Sb., č. 25/2008 Sb., č. 126/2008 Sb.

Vyhlášky:

- vyhláška č. 381/2001 Sb., kterou se stanoví Katalog odpadů, Seznam nebezpečných odpadů a seznamy odpadů a států pro účely vývozu, dovozu a tranzitu odpadů a postup při udělování souhlasu k vývozu, dovozu a tranzitu odpadů (Katalog odpadů), novelizovanou vyhláškou č. 503/2004 Sb.
- vyhláška č. 382/2001 Sb., o podmínkách použití upravených kalů na zemědělské půdě, novelizovanou vyhláškou č. 504/2004 Sb.
- vyhláška č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, novelizovaná vyhláškou č. 41/2005 Sb.
- vyhláška č. 384/2001 Sb., o nakládání s PCB, polychlorovanými terfenyly, monometyltetrachlordifenylmetanem, monometyldichlordifenylmetanem, monometyldibromdifenylmetanem a veškerými směsmi obsahujícími jednu nebo více z uvedených látek v celkové koncentraci vyšší než 50 mg/kg (o nakládání s PCB).
- vyhláška č. 237/2002 Sb., o podrobnostech způsobu provedení zpětného odběru některých výrobků, novelizovaná vyhláškou č. 505/2004 Sb.
- vyhláška č. 197/2003 Sb., nařízení vlády o Plánu odpadového hospodářství ČR
- vyhláška MŽP č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu a změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., podrobnostech nakládání s odpady.
- vyhláška MŽP č. 352/2005 Sb., o podrobnostech nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady a o bližších podmínkách

financování nakládání s nimi (vyhláška o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady).

- vyhláška č. 115/2002 Sb., o podrobnostech nakládání s obaly.
- vyhláška č. 641/2004 Sb., o rozsahu a způsobu vedení evidence obalů a ohlašování údajů z této evidence.
- vyhláška MŽP a Ministerstva zdravotnictví č. 376/2001 Sb., o hodnocení nebezpečných vlastností odpadu, novelizována vyhláškou č. 502/2004 Sb.[5]

Podrobný přehled všech předpisů v oblasti odpadového hospodářství je uveden na stránkách MŽP www.env.cz . [4]

4.2. Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech

Zákon o odpadech je základním právním předpisem, jehož cílem je úprava problematiky předcházení vzniku odpadů a nakládání s nimi při dodržování ochrany životního prostředí, ochrany zdraví člověka a trvale udržitelného rozvoje. Stanoví pravidla pro předcházení vzniku odpadů a pravidla pro nakládání s již vyprodukovanými odpady, obsahuje práva a povinnosti osob v odpadovém hospodářství a působnost orgánů veřejné správy. Vzhledem k cíli právní úpravy odpadového hospodářství a povaze činností, které reguluje, je logické, že zákon ukládá osobám především povinnosti, stanovuje omezení a zákazy. Okruh subjektů, který je zákonem dotčen, zahrnuje producenty odpadů (právnícké osoby, fyzické osoby podnikající i nepodnikající, obce), další osoby nakládající s odpady (provozovatelé skládek, spaloven, přepraven) a orgány veřejné správy.

Zákon nabyl účinnosti dnem 1. ledna 2002 a ve srovnání s dříve platným zákonem zavedl do právního řádu ČR množství nových povinností, především v důsledku harmonizace s právem EU.[9]

4.4.1. Základní ustanovení § 1- 4

Zákon stanoví pravidla pro předcházení vzniku odpadů a pro nakládání s nimi, práva a povinnosti osob v odpadovém hospodářství a působnost orgánů

veřejné správy. Nevztahuje se na odpadní vody, odpady drahých kovů, radioaktivní odpad, mrtvá lidská těla a odpady trhavin.

Odpad je každá movitá věc, které se osoba zbavuje nebo má úmysl nebo povinnost se ji zbavit a přísluší do některé ze skupin odpadů. Ke zbavování se odpadu dochází vždy, kdy osoba předá movitou věc, příslušející do některé ze skupin odpadů, k využití nebo k odstranění osobě oprávněné. Úmysl zbavit se, která vznikla jako vedlejší produkt nebo věc, které zaniklo původní účelové určení.

Nebezpečný odpad je odpad uvedený v seznamu nebezpečných odpadů a odpad, který má minimálně jednu nebezpečnou vlastnost. Komunální odpad je odpad vznikající na území obce při činnosti fyzických osob.

Nakládání s odpady je shromažďování, soustřeďování, sběr, výkup, třídění, přeprava, doprava, skládkování, úprava, využívání a odstraňování. Shromažďování odpadů znamená krátkodobé soustřeďování odpadů. Skládkování odpadů je přechodné umístění odpadů. Skládka odpadů představuje technické zařízení určené k odstraňování odpadů jejich trvalým a řízeným uložením na zemi, do země. Materiálové využití odpadů – náhrada prvotních surovin látkami získanými z odpadů. Energetické využití odpadů – použití odpadů způsobem obdobným jako palivo. Původce odpadů je právnická osoba, při jejíž činnosti vznikají odpady. Oprávněná osoba je každá osoba, která je oprávněná k nakládání s odpady.

4.4.2. Zařazování odpadů a hodnocení nebezpečných vlastností § 5 - 9

V případě, kdy nelze odpad jednoznačně zařadit, zařadí ho MŽP na návrh příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Původce je povinen odpad zařadit do kategorie nebezpečný, je-li uveden v seznamu nebezpečných odpadů, je smíšen nebo znečištěn nebezpečnou složkou nebo odpadem. Směsný komunální odpad se nezařazuje do kategorie nebezpečný. Jestli osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností prokáže, že odpad nemá žádnou nebezpečnou vlastnost, není původce povinen dodržovat režim stanovený pro nebezpečný odpad.

Nebezpečné vlastnosti odpadů hodnotí právnická osoba nebo fyzická osoba pověřená ministerstvem zdravotnictví. Pověření k hodnocení se uděluje na dobu určitou, nejvýše na 5 let. Pokud jsou splněny podmínky pro prodloužení platnosti pověření prodlouží ministerstvo o dalších 5 let. Odborná způsobilost k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů se prokazuje dokladem o vysokoškolském vzdělání technického nebo přírodního směru, nejméně 10 let praxe v oboru chemie nebo odpadového hospodářství a o absolvování školení pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů. Pokud dojde k ukončení činnosti odborného zástupce u pověřené osoby, je pověřená osoba povinna ustanovit nového odborného zástupce a oznámit to ministerstvu do 15-ti dnů. MŽP a Ministerstvo zdravotnictví v rámci své působnosti mohou rozhodnutí odejmout pověření k hodnocení, pokud se neplní postupy stanovené pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů nebo je vydáno osvědčení na odpad, který má nebezpečnou vlastnost. Nebezpečnou vlastnost hodnotí pověřená osoba na základě žádosti původce, zjisti-li, že odpad nemá žádnou nebezpečnou vlastnost, vydá osvědčení, které původce zašle ČIŽP a krajskému úřadu. V osvědčení vymezí pověřená osoba vždy druh a původ odpadu, vyhodnocení vlastností, dobu platnosti (maximálně 4 roky). ČIŽP nebo krajský úřad mohou odejmout osvědčení, jestliže nebyly dodrženy metody hodnocení. Pověřená osoba nesmí vydat osvědčení pro odpad, za který odpovídá jako původce a nesmí hodnotit nebezpečné vlastnosti, k jejich hodnocení nebyla pověřena.

4.4.3. Povinnosti při nakládání s odpady § 10 - 24

Každý má při své činnosti nebo v rozsahu své působnosti povinnost předcházet vzniku odpadů a omezovat jejich množství. U výrobku musí být informace o způsobu odstranění nespotřebovaných částí. Každý má povinnost zajistit přednostně využití odpadů před jejich odstraněním. Materiálové využití má přednost. Při rozhodování o způsobu odstranění má přednost způsob, který zajistí ochranu zdraví. Každý je povinen nakládat s odpady a zbavovat se jich pouze způsobem stanoveným tímto zákonem a pouze v zařízeních k tomu určených. Převzít odpad může oprávněná osoba. Ředění nebo míšení odpadů za účelem

splnění kritérií není možné. Nebezpečný odpad musí být označen grafickým symbolem a musí mít identifikační list.

Zařízení ke zneškodňování odpadů lze provozovat pouze se souhlasem krajského úřadu (nejvýše na 4 roky). V jiných zařízeních lze nakládat pouze se vstupní surovinou.

Odpadový hospodář musí být ustanoven v případě, že firma vyprodukuje víc než 100 tun nebezpečného odpadu za poslední 2 roky z důvodu zajištění odborného nakládání s odpady. Odpadový hospodář může být určen maximálně pro 5 původců.

Povinností původců je odpady zařazovat, zajistit jejich přednostní využití, převést je pouze do vlastnictví oprávněné osoby, shromažďovat je podle kategorií a vést jejich evidenci. Na obce se vztahují povinnosti původců, obec stanoví vyhláškou systém pro odpady a poplatek.

Povinnosti při sběru a výkupu odpadů je zařazovat odpady podle druhů, přednostně využívat, provozovat v souladu s provozním řádem, vést evidenci. Od roku 2009 musí provozovatel zařízení identifikovat předávající osoby. U vybraných druhů odpadů se nesmí jednat o fyzické osoby. Dále nesmí být přebírán odpad za úplatu, nesmí se rozebírat do 48 hodin.

Zvláštní ustanovení pro skládkování odpadů znamená před zahájením provozu skládky prokázat, že nemám dluhy, vést finanční rezervu, zabezpečit sanaci a rekultivaci, vybírat poplatky, na skládky ukládat odpady, které splňují požadavky – rozhodujícím hlediskem je složení odpadů.

Zvláštní ustanovení pro spalování odpadů znamená odpady lze spalovat jen tehdy, jsou-li splněny podmínky stanovené právními předpisy o ochraně ovzduší a o hospodaření energií. Za energetické využití odpadu považujeme, jestliže použitý odpad nepotřebuje po vlastním zapálení ke spalování podpůrné palivo a vznikající teplo se použije pro potřebu vlastní nebo dalších osob, odpad se použije jako palivo. Spalovny, u nichž nejsou splněny uvedené podmínky spalování, jsou zařízeními k odstraňování odpadů.

Při přepravě odpadů musí přepravce přepravní prostředek označit symbolem „A“, dále je povinen vést evidenci a ohlašovací povinnosti dle zákona o odpadech.

4.4.4. Povinnosti při nakládání s vybranými výrobky § 25 – 37

Vybranými výrobky jsou odpady perzistentních organických znečišťujících látek a PCB, odpadní oleje, baterie a akumulátory, kaly z čističek odpadních vod, odpady z výroby oxidu titaničitého, odpady z azbestu, autovraky, elektrická a elektronická zařízení.

Zařízení s obsahem PCB se musí odstranit nebo dekontaminovat do konce roku 2010, provozovatel je musí označovat a to včetně objektů, nesmějí se doplňovat do doby vyřazení, pouze udržovat. Vlastníci PCB musí do 03/2009 zaslat MŽP plán postupného odstranění.

Odpadními oleji jsou jakékoliv oleje nevhodné pro použití, jejich spalování je možné pouze jako energetické využití. Původce musí zajistit přednostní využití a jejich spalování v souladu s předpisy a využití systému zpětného odběru.

Baterie a akumulátory, což jsou upotřebené zdroje elektrické energie. Původci mají povinnost zajistit jejich oddělené shromažďování, soustřeďování a odstranění. Je zakázáno uvádět na trh baterie, které obsahují víc než 0,0005 hmotn. % rtuti.

Kaly z čističek odpadních vod zpracovávající městské odpadní vody nebo z domácností, kal ze septiků, upravený kal, tj. kal, který byl podroben biologické, chemické nebo tepelné úpravě s významně sníženým obsahem patogenních organismů. Použití kalu jako zapracování do půdy dle programu. Používat se můžou pouze upravené kaly a to tak, aby jejich použitím nebyla zhoršena kvalita půdy a kvalita povrchových a podzemních vod – podle programu kalů. Použití kalů je zakázáno v CHKO, v lesích, v pásmu ochrany vodních zdrojů, na travnatých porostech, na zemědělské půdě, která je součástí chráněných území přírody a krajiny, v intenzivních plodících ovocných výsadbách, na pozemcích využívaných k pěstování polních zelenin v roce jejich pěstování, v průběhu vegetace při

pěstování píce, kukuřice a při pěstování cukrové řepy s využitím chrástu ke krmení, na plochách, které jsou využívány k rekreaci a sportu.

Provozovatel může zařízení ke zpracování biologicky rozložitelného odpadu provozovat pouze se souhlasem k provozování zařízení a schváleným provozním řádem. Malé zařízení zpracovává biologicky rozložitelný odpad pro jednu zakládku v množství nepřekračujícím 10 tun těchto odpadů za rok. Roční množství biologicky rozložitelného odpadu zpracované nesmí přesáhnout 150 tun.

Odpady z výroby oxidu titaničitého musí původce zpracovat plán odpadového hospodářství a způsob řešení omezování emisí. Sledovat vypouštěné odpadní vody.

Odpady z azbestu je původce povinen zajistit, aby při tomto nakládání nebyla z odpadů do ovzduší uvolňována azbestová vlákna nebo prach a aby nedošlo k rozlití kapalin z azbestem.

Autovraky předat pouze na vrakoviště, předtím umístit na vyhrazené místo, kde nepoškodí životní prostředí. V případě, že vrak odstraňuje obec, náklady vymáhá následně po majiteli. Osoby oprávněné ke sběru jsou povinny zavést systém sběru, uzavřít dohody s dovozci a dodržet v plánu odpadového hospodářství stanovené %ní využití. Výrobci vozidel jsou povinni zajistit sběr vraků a uzavírat smlouvy s vrakovištěm. Provozovatel autovrakoviště je povinen bezúplatně (pro vozidla uvedená do provozu po 07/2002) převzít veškeré autovraky nebo jejich části. Skladovat autovraky bez vršení na sebe, zajistit odčerpání provozních kapalin, demontovat a díly maximálně využít, zapojit se do informačního systému toků autovraků. Nově platí, že při přepisu vozidel nesplňující emise je zaveden poplatek od 3 000 do 10 000 Kč, který platí žadatel o registraci. Poplatky jsou příjmem státního fondu.

Elektrická a elektronická zařízení plní výrobce povinnosti pro zpětný sběr na vlastní náklady. Roční zprávu o plnění povinností zasílá na MŽP do března každoročně. Výrobce je povinen podat návrh na zápis do Seznamu výrobců elektrozařízení. Grafický symbol na obalu označí výrobce, znamená zpětný odběr. Poslední prodejce zajistí, aby spotřebitel měl při nákupu možnost odevzdat

použité zařízení. Tato místa musí být označena. Elektroodpad může být převezen přes hranice ke zpracování v souladu s předpisy ES.

4.4.5. Zpětný odběr některých výrobků § 38

Zpětný odběr se vztahuje na oleje, elektrické akumulátory, galvanické články a baterie, výbojky a zářivky, pneumatiky, elektrozařízení z domácností. Povinnost zajistit zpětný odběr má právnická osoba, která výrobky vyrábí nebo uvádí v ČR na trh. Poslední prodejce zajistí, aby byl spotřebitel informován o provedení zpětného odběru, o tom, že elektrozařízení nesmí být v komunálním odpadu a odkládá se na určená místa. Povinná osoba může na základě písemné dohody s obcí využít ke splnění své povinnosti systém sběru a třídění komunálních odpadů stanovený touto obcí. Zpětný odběr se provádí bez nároku na úplatu, výrobek se stává odpadem ve chvíli předání osobě oprávněné k jeho využití. Povinná osoba musí zpracovat roční zprávu o zpětném odběru.

4.4.6. Evidence a ohlašování odpadů a zařízení § 39 – 40

Původci odpadů jsou povinni vést průběžnou evidenci o každém druhu odpadu zvlášť. Původci, kteří mají víc než 50 kg nebezpečného odpadu nebo 50 tun ostatního odpadu zasílají roční hlášení o jejich produkci na obecní úřad obce s rozšířenou působností. Provozovatelé zařízení k odstraňování nebo využívání odpadů, ke sběru autovraků, sběrný, dopravci, provozovatelé skladů a shromažďovacích míst odpadů zasílají obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností údaje o tomto zařízení do 2 měsíců od zahájení provozu. Provozovatelé skládek zasílají stav o finanční rezervě obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností. Provozovatelé autovrakovišť zasílají údaje o počtu a stavu převzatých autovraků obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností. Obecní úřad obce s rozšířenou působností tato hlášení zpracovává a zasílá MŽP, statistickému úřadu a krajskému úřadu. Podnikatelé, kteří provozují zařízení obsahující PCB vedou samostatnou evidenci. Obecní úřad obce s rozšířenou působností a krajský úřad vedou evidenci o vydaných rozhodnutích. Při přepravě nebezpečných vlastností jsou odesílatel a příjemce povinni vyplnit evidenční list,

přiložit ho k zásilce nebezpečný odpad a zaslat obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do deseti dnů od přepravy.

4.4.7. Plány odpadového hospodářství § 41 – 44

Zpracovává MŽP, kraje a původci odpadů za účelem vytváření podmínek pro předcházení vzniku odpadů, omezování jejich množství, nakládání s vybranými odpady, nakládání s obaly a jejich používání.

Plán odpadového hospodářství ČR zpracovává MŽP na dobu nejméně 10 let, vyhodnocení probíhá každoročně.

Plán odpadového hospodářství kraje zpracovává kraj pro jím spravované území a jeho změny. Musí být v souladu se závaznou částí plánu odpadového hospodářství ČR a jejími změnami. Má povinnosti zpracovat do 18 měsíců od plánu odpadového hospodářství ČR na dobu nejméně 10 let. Vyhlašuje se obecně závaznou vyhláškou.

Plán odpadového hospodářství původce zpracovávají původci odpadů, kteří produkují ročně více než 10 tun nebezpečného odpadu nebo více než 1 000 tun ostatního odpadu na dobu nejméně 5 let. Obce, které vytvořily dobrovolný svazek obcí mohou zpracovat společný plán odpadového hospodářství.

4.4.8. Ekonomické nástroje § 45 - 52

Za ukládání odpadů na skládky je původce povinen platit poplatek, který platí i provozovatel skládky. Neplatí se za odpad jako technologický materiál. Poplatek (za tunu) se skládá ze základní složky (pro rok 2009 to je za nebezpečný odpad 1700 Kč, ostatní odpad 500 Kč) a rizikové složky (pro nebezpečný odpad 4500 Kč). Základní složka je příjmem obce, kde skládka leží. Podle novely zákona by se měla odvádět státu.

Provozovatel skládky je povinen vytvářet finanční rezervu na rekultivaci a zajištění skládky. Ukládá se na zvláštní účet, který může čerpat pouze se souhlasem krajského úřadu.

Mezi ekonomické nástroje patří rovněž pokuty uložené za přestupky nebo správní delikty. Nejdůležitějším kontrolním orgánem dle zákona o odpadech je ČIŽP. Kontroly prováděné obecními úřady jsou zaměřené především na to, jestli podnikatelé nezneužívají systému nakládání s komunálním odpadem obcí.

4.4.9. Výkon veřejné správy v OH § 71 - 81

Veřejnou správu vykonávají: MŽP, ministerstvo zdravotnictví, ministerstvo zemědělství, ČIŽP, Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský, celní úřady, Policie ČR, orgány ochrany veřejného zdraví, krajské úřady, obecní úřady obcí s rozšířenou působností, obecní úřady a újezdní úřady.

MŽP vykonává funkci příslušného orgánu a kontaktního subjektu pro přeshraniční přepravu odpadů, pověření k hodnocení nebezpečných odpadů, v pochybnostech zařazuje odpady, zpracovává a vede souhrnnou evidenci, zpracovává plán odpadového hospodářství, rozhoduje o dovolání ČIŽP a krajskému úřadu.

ČIŽP provádí kontroly podnikatelů a obcí, kontrola odpadů z oxidu titaničitého, pokuty, podnětu k zákazu provozu zařízení, kontrola využívání sedimentů, PCB, kontroly na hraničních přechodech.

Celní orgány kontrolují vnitrostátní i přeshraniční přepravu odpadů, kontrolují dovoz baterií nebo akumulátorů ze států, které nejsou státy EU. Ukládají nápravná opatření při porušení povinností vztahujících se k přepravě odpadů. Jsou oprávněny zastavovat vozidla a pokud došlo k porušení předpisů odstaví vozidlo nebo vyžaduje kauci od 10 000 Kč do 50 000 Kč.

Krajský úřad povoluje provozování autovrakovišť, sběren, skládek, zařízení pro odpady. Uděluje souhlas k upuštění od třídění nebo odděleného shromažďování odpadů, který nakládá s odpady v množství větším než 100 tun nebezpečného odpadu za rok. Uděluje souhlas k nakládání s nebezpečnými odpady při produkci větší než 100 tun ročně. Rozhoduje v pochybnostech o odpadech, vede seznam oprávněných osob, zpracovává plán odpadového hospodářství kraje.

Obecní úřad obce s rozšířenou působností podává návrh na zařazení odpadu. Uděluje souhlas k nakládání s nebezpečnými odpady do produkce 100 tun ročně, souhlas k netřídění, vede evidenci odpadů, autovraků, elektroodpadů, zařízení, shromažďovacích míst, sběrových míst, dopravců a vydaných souhlasů, kontroluje podnikatele. Může zakázat původci odpadů činnost, která způsobuje vznik odpadů, pro které není využití. Dává vyjádření ke zřízení zařízení, ve stavebním řízení, ke změnám výroby, ke zřízení malých zařízení pro biologicky rozložitelný odpad.[5]

4.3. Vyhláška č. 381/2001 Sb., Katalog odpadů

V souvislosti se změnami zákonů o odpadech byly novelizovány i prováděcí předpisy, včetně vyhlášky č. 381/2001 Sb., kterou se stanoví Katalog odpadů, podle něhož se provádí zařazování jednotlivých druhů odpadů a vede evidence o produkci a nakládání s odpady.

Tento Katalog rozlišuje pouze dvě kategorie odpadů – nebezpečné odpady a ostatní odpady. Nebezpečné odpady jsou takové, které jsou uvedeny v seznamu nebezpečných odpadů nebo mají některou z nebezpečných vlastností, specifikovaných v uvedené vyhlášce. Odpady jsou dále členěny do skupiny odpadů (celkem 20 skupin) a druhů odpadů (více než 700).[1]

4.4. Vyhláška č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady

Vyhláška nám udává náležitosti žádosti o souhlas k provozování zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů a k nakládání s nebezpečnými odpady. Dále stanoví technické požadavky na zařízení a seznam odpadů, při jejichž odběru nebo výkupu je provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů povinen vést evidenci osob, od kterých odpady odebral nebo vykoupil.

Obecné požadavky na zařízení k využívání a odstraňování, sběru a výkupu odpadů stanoví: shromažďování odpadů, soustředění odpadů, skladování odpadů, sběr a výkup odpadů, technické požadavky na nakládání s odpady vzniklými při spalování komunálních a nebezpečných odpadů, technické

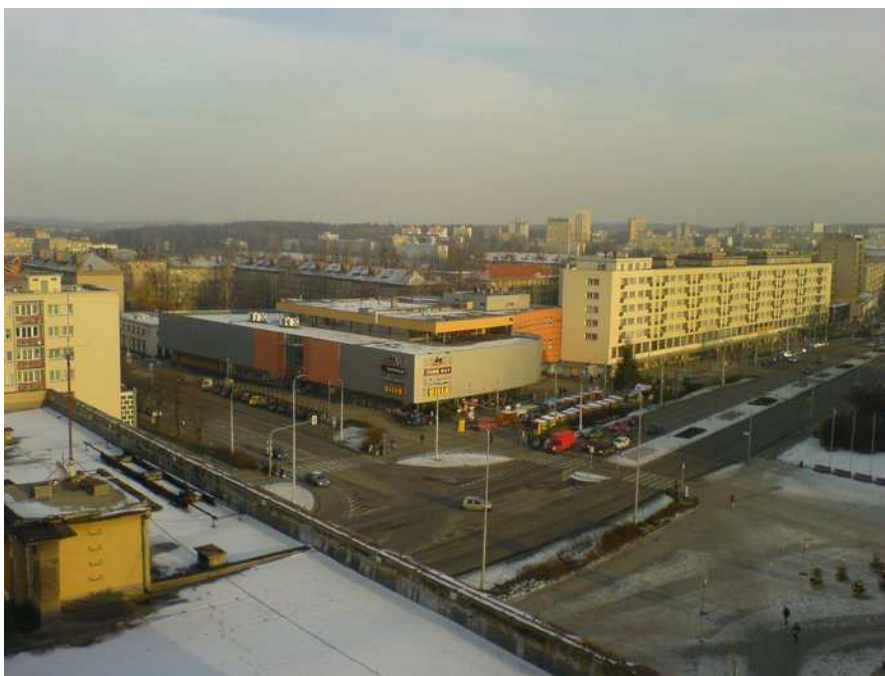

požadavky na nakládání s odpadními oleji, technické požadavky na nakládání s bateriemi a akumulátory, technické požadavky na nakládání s odpady z výroby oxidu titaničitého a požadavky na monitorování složek životního prostředí.

Vyhláška dále stanoví způsob vedení evidence odpadů, vydaných souhlasů a dalších rozhodnutí, evidence při přepravě nebezpečných odpadů a ohlašování odpadů, zařízení, shromažďovacích míst nebezpečného odpadu, sběrových míst a skladech odpadů, obsah plánu odpadového hospodářství a obsahy provozních řádů a deníku zařízení.[2]

5. OBECNĚ ZÁVAZNÁ VYHLÁŠKA MĚSTA HAVÍŘOVA O NAKLÁDÁNÍ S KOMUNÁLNÍM A STAVEBNÍM ODPADEM Č. 12/2003

Město Havířov leží na jižním okraji ostravsko-karvinské průmyslové oblasti, asi v poloviční vzdálenosti mezi Ostravou a pohraničním městem Český Těšín. Na severu hraničí s hornickými středisky Petřvaldem, Orlovou a Karvinou, na západě s obcemi Šenov a Václavovice.

Obrázek 8: Město Havířov [13]

Povrch území města je mírně členitý, v nadmořské výšce kolem 260 metrů a je rozbrázděn několika údolími podél říček a potoků. Jižní částí protéká řeka Lučina. Terénním předělem probíhajícím od západu na východ je železniční trať z Ostravy - Svinova do Českého Těšína. Nejvýznamnější komunikací procházející městem je silnice první třídy č. 11 z Ostravy do Českého Těšína. Podél ní se táhne hlavní sídlištní útvar města – výšková zástavba. Další silnice spojují město s Orlovou a Karvinou.

Město má vcelku mírné klimatické podmínky. Průměrná roční teplota se pohybuje kolem 8°C a průměrné roční srážky kolem 800 mm. Převládají větry od jihozápadu a západu. Katastrální území města má rozlohu 3 200 ha, souřadnice jádra města jsou 49°N47', 18°E26'.

Po stránce správní je město děleno na části: Město, Šumbark, Podlesí, Životice, Bludovice, Prostřední Suchá, Dolní Suchá a Dolní Datyně. V současné době má Havířov 83 000 obyvatel a od roku 1990 je statutárním městem.[14]

5.1 Obecně závazná vyhláška o nakládání s komunálním a stavebním odpadem na území města Havířova

Dne 3. 11. 2003 se usneslo zastupitelstvo města Havířova na svém zasedání vydat, v souladu s ustanovením § 10, písm. a) a § odst. 2 písm. i) zákona č. 128/2000 Sb. o obcích (obecní zřízení) a v souladu s § 17 odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

5.1.1 Článek 1 - Předmět a působnost vyhlášky

(1) Vyhláška upravuje systém:

- a) shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů (dále jen „systém“) vznikajících na katastrálním území statutárního města Havířova (dále jen „město),
- b) Nakládání se stavebním odpadem na území města.

(2) Vyhláška se vztahuje:

- a) na všechny fyzické osoby, které mají na území města trvalý pobyt¹ a při jejichž činnosti vznikají odpady², dále na fyzické

---

¹ Zák. č.133/2000 Sb. o evidenci obyvatel a rodných čísel

² § 4, písm. p, zák. č.185/2001 Sb. o odpadech

osoby, které mají na území obce ve svém vlastnictví stavbu sloužící k individuální rekreaci³

- b) na právnické osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání⁴ (dále jen „podnikatele“), které produkují odpad zařazený podle Katalogu odpadů⁵ jako odpad komunální, nebo odpad komunálnímu podobný, případně stavební a demoliční a které na základě písemné smlouvy s obcí, využívají systém pro nakládání s komunálními odpady zavedený na území města Havířova⁶
- c) na vlastníky nemovitostí nebo jimi pověřené zástupce

5.1.2 Článek 2 - Účel vyhlášky

Účelem této vyhlášky je stanovení systému nakládání s odpady, které vznikají na území města tak, aby nedocházelo k poškozování životního prostředí, znečišťování veřejného prostranství a narušování vzhledu obce.

5.1.3 Článek 3 - Obecné povinnosti

- (1) Každý občan má při své činnosti nebo v rozsahu své působnosti povinnost předcházet vzniku odpadů, omezovat jejich množství a nebezpečné vlastnosti a zajistit přednostně využití odpadů před jejich odstraněním. Materiálové využití má přednost před jiným využitím odpadů.
- (2) Je zakázáno spalovat komunální odpad v zařízeních, která k tomu nejsou určena (kotelny na tuhá paliva), nebo volně na venkovním prostranství (obecní, nebo soukromé pozemky, veřejná prostranství, zahrady). Jedná se zejména o odpad ze zemědělské činnosti, nebo komunální odpad.

---

³ zák. č.50/1976 Sb. o územním plánování a stavebním řádu (Stavební zákon) ve znění pozdějších změn a doplňků

⁴ např. zák. č.455/1991 Sb. ve znění pozdějších předpisů

⁵ zák. č. 185/2001 Sb. o odpadech

⁶ § 17, odst.5, zák. č.185/2001 Sb. o odpadech

5.1.4 Článek 4 - Základní pojmy

- (1) Odpad⁷ je každá movitá věc, které se občan zbavuje, nebo má úmysl nebo povinnost se ji zbavit.
- (2) Komunální odpad je veškerý odpad⁸ vznikající na území města při činnosti fyzických osob s výjimkou odpadů vznikajících u právnických osob nebo fyzických osob oprávněných k podnikání.
- (3) Odpad vhodný ke kompostování (zelený odpad) je odpad, který může být přímo nebo po úpravě použit pro výrobu kompostu, mulče, substrátu apod. (většinou travní porosty, rozdrčené větve z ořezů stromů a keřů, listí apod.).
- (4) Složka komunálního odpadu určená k separaci je ta část komunálního odpadu, kterou lze využít jako druhotnou surovinu (např. sběrové sklo, papír, plast apod.) bez obsahu škodlivin.
- (5) Velkoobjemovým kusovým odpadem se rozumí odpad větších rozměrů např. starý nábytek, vybavení domů, bytů, sklepů apod.
- (6) Nebezpečný odpad je ta část komunálního odpadu, která obsahuje látky, které mohou ohrozit lidské zdraví nebo poškodit životní prostředí. Jedná se zejména o vyřazené léky, mazací a motorové oleje, lednice, pračky, televizory, rádia, počítače, obrazovky, jiný elektroodpad, zářivky, výbojky, zbytky barev a ředidel, autobaterie, monočlánky, kovové, plastové nebo papírové obaly se zbytky škodlivin atd.
- (7) Zbytkový komunální odpad je ten komunální odpad, ze kterého jsou vytříděny využitelné složky, nebezpečné složky, případně kompostovatelné složky komunálního odpadu.
- (8) Stavební odpad je veškerý odpad, vznikající při stavební činnosti občanů popřípadě právnických nebo fyzických osob oprávněných k podnikání. Jedná se zejména o směsný stavební a demoliční

---

⁷ § 3 odst.1 zák. č.185/2001 Sb. o odpadech

⁸ § 4 písm. b) zák. č. 185/2001 Sb. o odpadech

odpad, beton, cihly, keramiku, sádrovou stavební hmotu, dřevo, sklo, plasty, asfalt, dehet a výrobky z těchto hmot, kovy, kabely, izolační materiály, výkopovou zeminu apod.

- (9) Oprávněná osoba je každá osoba, která je oprávněná k nakládání s odpady⁹.
- (10) Svozová společnost je právnická osoba, která na základě smlouvy s městem zajišťuje odvoz a odstranění komunálního odpadu na území města, jehož původcem je město.
- (11) Veřejná prostranství jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící k obecnému užívání a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru. Pro účely této vyhlášky se za veřejná prostranství dále považují zejména: příměstské lesy, okolí zahrad a zahrádkářských osad, pozemní komunikace včetně přilehlé zeleně, proluky, průchody, podchody, nadchody a vnitrobloky obytných domů (nádvoří a společné dvory) včetně zeleně a vybavení městským mobiliářem, veřejně prospěšná zařízení, dětská hřiště, odpočívadla, plochy dlážděné, travnaté, venkovní schodiště a terasy, účelové přístupové plochy, které jsou přilehlé nebo součástí obchodních středisek apod.
- (12) Stálé stanoviště je veřejné prostranství, na kterém je stabilně umístěna sběrná nádoba.
- (13) Přechodné stanoviště je veřejné prostranství, na kterém je dočasně umístěna sběrná nádoba v den svozu.
- (14) Harmonogram svozu je předem stanovený rozpis odvoz odpadků ze stálých a přechodných stanovišť, stanovišť velkoprostorových kontejnerů, mobilní sběrný nebezpečného odpadu a separovaného sběru. Informovanost občanů o harmonogramu svozu se zajišťuje zveřejněním v místním tisku.

---

⁹ § 4, písm. r) zák. č. 185/2001 Sb. o odpadech

5.1.5 Článek 5 - Místa určená pro odkládání odpadu

- (1) Pro shromažďování a třídění komunálního odpadu jsou občanům k dispozici tyto sběrné nádoby a zařízení:
- a) sběrné nádoby o objemu 110, 120 l – slouží převážně pro rodinné domy a objekty k individuální rekreaci k ukládání zbytkového komunálního odpadu po vytrídění. Harmonogram svozu stanoví město. V případě poškození sběrné nádoby požádá vlastník nemovitosti, nebo jeho zástupce, město o výměnu nádoby.
  - b) sběrné nádoby o objemu 1100 l – slouží převážně v bytové zástavbě k ukládání zbytkového komunálního odpadu po vytrídění. Harmonogram svozu stanoví město podle počtu sběrných nádob a trvale bydlících obyvatel.
  - c) kontejnery na tříděný odpad v bytové zástavbě:
modré kontejnery o objemu 2,2 m³, nebo 1,1 m³ – slouží k odkládání starého papíru, zelené kontejnery o objemu 1,1 m³ – slouží k odkládání skla a skleněných střepek, žluté kontejnery o objemu 1,1 m³ – slouží k odkládání plastů, zejména PET lahví od nápojů a čistých obalových fólií.
  - d) igelitové pytle na tříděný odpad v rodinné zástavbě:
modrý pytel – slouží ke sběru starého papíru, žlutý pytel – slouží na sběr plastů, zejména PET lahví od nápojů a čistých obalových fólií.
Svoz igelitových pytlů je prováděn 1x za měsíc dle harmonogramu.
  - e) odpadkové koše – menší nádoby o objemu 20 l, 50 l a 80 l rozmístěné na území města – slouží výhradně k odkládání drobného odpadu.

- f) velkoprostorové kontejnery – slouží k odložení objemného odpadu z domácností, které nejsou odpadem nebezpečným. Velkoprostorové kontejnery jsou přistavovány na stanovištích dle sestaveného harmonogramu.
  - g) Sběrný dvůr – slouží k ukládání nebezpečného odpadu (televize, ledničky, rádia, počítače, výbojky, zářivky, olejové filtry, olovené akumulátory, odpadní oleje, monočlánky, staré nátěrové hmoty, textilní materiál znečištěný organickými škodlivinami, staré léky), objemného odpadu, pneumatik, kovového odpadu a stavebního odpadu. Sběrný dvůr se nachází v areálu Technických služeb Havířov a. s. na ulici Karvinské. Provozní doba je pondělí až neděle od 7,00 do 18,00 hod. Provoz sběrného dvora se řídí provozním řádem.
  - h) Mobilní sběrna nebezpečného odpadu – jedná se o pojízdnou sběrnou, která slouží k odevzdání nebezpečného odpadu. Mobilní sběrna probíhá 2x ročně a to v měsících květnu a říjnu dle sestaveného harmonogramu.
- (2) U staveb určených k individuální rekreaci bude přistavení sběrné nádoby a její odvoz zajištěno takto:
- a) pro stavby stojící v areálech zahrádkářských osad v období od 15. 3. do 15. 11. sběrná nádoba s odvozem 1x týdně, nebo 2x měsíčně (dle velikosti zahrádkářské osady). V rámci jarních a podzimních úklidů je možno požádat město o přistavení velkoprostorového kontejneru.
  - b) pro stavby stojící mimo areály zahrádkářských osad v období od 1. 4. do 31. 10. sběrná nádoba s odvozem 2x měsíčně.

Mimo stanovené termíny jsou vlastníci staveb určených k individuální rekreaci povinni využívat pro odkládání komunálního odpadu sběrné nádoby rozmístěné na území města.

- (3) Podnikatelé a zahrádkářské osady, které provozuje nebo spravuje právnická osoba, nebo fyzická osoba s právem podnikání, kteří produkují odpad zařazený podle Katalogu odpadu jako odpad podobný komunálnímu, mohou využít systému stanoveného touto obecně závaznou vyhláškou na základě písemné dohody s městem, uzavřené prostřednictvím oprávněné osoby, která je zmocněna městem.

5.1.6 Článek 6 - Stanoviště sběrných nádob

- (1) Stálá stanoviště
- a) Rozmístění stálých stanovišť pro sběrné nádoby o objemu 1 100 l a velkoprostorových kontejnerů stanovuje město.
  - b) Rozmístění stálých stanovišť pro sběrné nádoby o objemu 110 l nebo 120 l stanovuje město tak, aby tato byla o neblíže rodinného domu, případně stavbě sloužící k individuální rekreaci, a to na základě technického stavu příjezdové komunikace k této stavbě. V případě, že není možný dojezd k rodinnému domu, nebo stavbě sloužící k individuální rekreaci, bude postupováno dle čl. 6, odst. 1, písm. d) této vyhlášky. Po dohodě se svozovou společností může vlastník nemovitosti umístit sběrnou nádobu na svém pozemku za předpokladu dodržení ustanovení článku 6 odst. 2 o přechodném stanovišti.
  - c) V případě, že město určí sběrné místo přímo u jednotlivých rodinných domů, přistaví ke každému rodinnému domu nádobu o objemu 110 l nebo 120 l. Při přistavování těchto sběrných nádob se vychází z limitu:

počet osob	sběrná nádoba	počet svozů
1 – 4	1 ks 110 l nebo 120 l	1x týdně

Vlastník nemovitosti, nebo jeho zástupce, může požádat město o přistavení další nádoby případně, že v rodinném

domě žije 5 a víc osob. O žádosti bude rozhodnuto podle množství finančních prostředků, určených v rozpočtu města na odvoz a likvidaci odpadů. Vlastník nemovitosti, nebo jeho zástupce si může přistavení další nádoby, včetně zajištění svozu objednat na vlastní náklady u svozové společnosti, či jiné oprávněné osoby.

- d) Město může nahradit 110 l nebo 120 l sběrné nádoby u jednotlivých rodinných domů a individuálních rekreačních objektů nádobami větších objemů, které budou umístěny na městem určeném stanovišti sběrných nádob a které budou sloužit pro více rodinných domů nebo individuálních rekreačních objektů.

(2) Přechodná stanoviště

V případě, že sběrná nádoba není umístěna na stálém stanovišti, je nutno aby občan sběrnou nádobu ve svozový den umístil na přechodné stanoviště tak, aby k ní měla přístup svozová společnost provádějící svoz odpadů a aby nevtvořila dopravní překážku. Nádoba musí být umístěna na stanovišti do 6,00 hod.

5.1.7 Článek 7 - Nakládání se stavebním odpadem

Fyzické osoby, které mají na území města trvalý pobyt, mohou předat bezplatně stavební odpad ve sběrném dvoře v souladu s provozním řádem sběrného dvora (v množství do 1m³ měsíčně na osobu). Při vzniku většího množství stavebního odpadu, je nutno si prostřednictvím svozové společnosti, či jiné oprávněné osoby, objednat za úplatu přistavení kontejneru přímo na staveništi.

5.1.8 Článek 8 - Kompostování

- (1) Kompostování je takový druh úpravy zeleného odpadu (zejména ze zahrad a sadů, z údržby veřejné zeleně a ze zemědělské činnosti

příp. biologicky rozložitelný odpad z domácností), při kterém vzniká kompost.

- (2) Občané, kterým při jejich činnosti vzniká odpad vhodný ke kompostování, jsou povinni tento přednostně kompostovat. V případě, že občané nejsou schopni tento odpad sami kompostovat v plném rozsahu, mohou přebytky tohoto odpadu uložit do velkoprostorových kontejnerů, které jsou určeny pro sběr ostatního velkoobjemového odpadu, nebo do speciálně určených kontejnerů na zelený odpad v případě, že město bude svoz zeleného odpadu organizovat. Je zakázáno ukládat odpad ze zeleně na veřejná prostranství.

5.1.9 Článek 9 - Povinnosti fyzických osob

- (1) Fyzické osoby jsou povinny ode dne účinnosti vyhlášky komunální odpad odděleně shromažďovat, třídit a předávat k využití a odstranění dle výše uvedeného systému.
- (2) Fyzické osoby jsou povinny po vytřídění odpadu tento ukládat na místa tomu určená dle článku 5 odst. 1.

5.1.10 Článek 10 - Povinnosti svozové firmy

- (1) Pravidelný svoz bude prováděn ve stanovených svozových dnech, v případě mobilní sběry též ve stanovených časových intervalech. Každá případná změna bude svozovou firmou oznámena min. 1 měsíc před realizací změny.
- (2) Zajišťovat čistotu v místě vyprazdňování odpadových nádob a kontejnerů bezprostředně po svozu, tj. po jejich vyprázdnění.
- (3) Zajišťovat uložení odpadových nádob a kontejnerů na původní stanoviště (netýká se stanovišť přechodných).

- (4) V případě neuskutečnění svozu vlivem nepředvídatelných okolností svozová firma zajistí náhradní svoz neprodleně, případně následující den po dni svozu.

5.1.11 Článek 11 - Sankce

Porušení povinností při nakládání s komunálním odpadem a stavebním odpadem může být postihováno podle obecně závazných právních předpisů¹⁰.

5.1.12 Článek 12 - Zrušení ustanovení

Touto obecně závaznou vyhláškou se ruší Obecně závazná vyhláška o nakládání s komunálním odpadem na území města Havířov, způsobu prokazování, využívání nebo zneškodňování komunálního odpadu a systému nakládání se stavební odpadem (o odpadech) č. j. 17/98/OŽP.

5.1.13 Článek 13 - Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti 15. dnem následujícím po dni jejího vyhlášení.[10]

5.2. Obecně závazná vyhláška, kterou se mění a doplňuje obecně závazná vyhláška o nakládání s komunálním a stavebním odpadem na území města Havířova č. 12/2003

Zastupitelstvo města Havířova se na svém zasedání dne 26. 1. 2004 usneslo vydat v souladu s ustanovením § 10, písm. d) a § 84 odst. 2 písm. i) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s § 17 odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb. o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku, kterou se mění a doplňuje obecně závazná vyhláška č. 12/2003, o

---

¹⁰ např. zák. ČNR č. 200/1990 Sb. o přestupcích
např. zák. č. 128/2000 Sb. o obcích
např. zák. č. 185/2001 Sb. o odpadech

nakládání s komunálním a stavebním odpadem na území města Havířova vydaná dne 3. 11. 2003 takto:

5.2.1 Článek 1 - Změny a doplnění

1. V Článku 3 – Obecné povinnosti se za odstavec 2 vkládají nové odstavce 3 až 5, které znějí:

„(3) Je zakázáno odkládat:

- a) do sběrných nádob a sběrných zařízení nebezpečný odpad, stavební a demoliční odpad, zeminu, tekuté odpady, látky žíravé, látky výbušné a jiné látky, které mohou způsobit poškození zdraví,
- b) do velkoprostorových kontejnerů stavební, demoliční a zbytkový komunální odpad
- c) do odpadkových košů odpad z domácností a z podnikatelské činnosti.

(4) Je zakázáno zapalovat odpad ve sběrných nádobách a sběrných zařízeních.

(5) Je zakázáno poškozovat sběrné nádoby a sběrná zařízení.“

2. V Článku 5 – Místa určená pro odkládání odpadu se v odstavci 1 písm. f) první věta nahrazuje touto větou:

„velkoprostorové kontejnery – slouží k odložení objemného odpadu z domácností (starý nábytek, vybavení domů, bytů, sklepů apod.), které nejsou odpadem nebezpečným.“

3. V Článku 7 - Nakládání se stavebním odpadem se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se nový odstavec 2, který zní:

„(2) Fyzické osoby a podnikatelé při provádění stavební činnosti jsou povinni prokázat způsob zabezpečení odvozu, využití neboli likvidace stavebního odpadu a výkopové zeminy v souladu s platnými právními předpisy.“

4. V Článku 11 – Sankce, kontrola dodržování vyhlášky se na začátek vkládá nový odstavec 1, který zní:

„(1) Kontrolu dodržování ustanovení této vyhlášky provádějí pověření zaměstnanci města zařazení do Magistrátu města Havířova a strážníci Městské policie Havířov.“

5. V Článku 12 – Zrušovací ustanovení se stávající znění nahrazuje touto větou:

„Touto obecně závaznou vyhláškou se zrušuje obecně závazná vyhláška o nakládání s komunálním a stavebním odpadem na území města Havířova č. 15/2001/MH a obecně závazná vyhláška, kterou se mění a doplňuje obecně závazná vyhláška o nakládání s komunálním a stavebním odpadem na území města Havířova č. 3/2002/MH.“

5.2.2 Článek 2 - Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti 15. dnem po dni jejího vyhlášení.[11]

6. ZÁVĚR

Odpadové hospodářství je v současné době aktuálním a důležitým tématem, neboť vzniká stále větší množství odpadů, zpřísňují se legislativní podmínky v této oblasti a celosvětově roste snaha o větší ochranu životního prostředí. Produkce a nakládání s odpady patří mezi závažné problémy, které značně ovlivňují kvalitu životního prostředí, neboť znečištění životního prostředí odpady všeho druhu zahrnuje široký okruh nežádoucích změn vlastností vzduchu, vody a půdy.

Jelikož evropský model nesmí být založen na vyčerpání přírodních zdrojů a na poškozování životního prostředí, vybudovala EU environmentální politiku, jejíž cíle jsou zachovat, chránit a zlepšovat kvalitu životního prostředí, chránit lidské zdraví a využívat přírodní zdroje šetrně a racionálně. Základní filosofie nakládání s odpady spočívá v odpovědnosti vůči zatěžování a poškozování životního prostředí. [9]

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

1. env.cz [online] [cit.2008-03-23] dostupné na WWW:
<http://www.env.cz/www/platnalegislativa.nsf/d79c09c54250df0dc1256e8900296e32/744b4ecf4745be95c12570060044610a?OpenDocument>
2. env.cz [online] [cit.2008-03-23] dostupné na WWW:
<http://www.env.cz/www/platnalegislativa.nsf/d79c09c54250df0dc1256e8900296e32/d8ba26756f2f18b5c1257561003d1242?OpenDocument>
3. env.cz [online] [cit.2008-03-23] dostupné na WWW:
[http://www.env.cz/AIS/web-pub.nsf/\\$pid/MZPKHF75RUFX/\\$FILE/OS_spzp_cz_20041101.pdf](http://www.env.cz/AIS/web-pub.nsf/$pid/MZPKHF75RUFX/$FILE/OS_spzp_cz_20041101.pdf)
4. Slivka V. a kol.: Odpadové hospodářství I, skripta VŠB – TU Ostrava, MŽP ČR Praha 2006, 130 stran, ISBN: 80-248-1245-2
5. ÚZ 667, Sagit 2008, 532 stran, ISBN: 978-80-7208-683-2
6. Vlčková J.: Podnikový ekolog, IREAS, Institut pro strukturální politiku, o.p.s., 2006, 270 stran, ISBN: 80-86684-46-6
7. Důvodová zpráva k návrhu novely zákona o odpadech, MŽP 2008
8. ihned.cz [online] [cit.2008-12-26] dostupné na WWW:
http://ihned.cz/c4-10041240-30004470-000000_d-vyvoj-odpadove-legislativy-je-dramatictejsi-nez-jinych-oblastech
9. theses.cz [online] [cit.2008-03-23] dostupné na WWW:
http://is.muni.cz/th/62908/esf_m/Diplomova_prace_Silvie_Ticha.doc
10. Statutární město Havířov, Obecně závazná vyhláška, 2003
11. Statutární město Havířov, Obecně závazná vyhláška, 2004
12. vuv.cz [online] [cit.2008-12-26] dostupné na WWW:
http://ceho.vuv.cz/CeHO/CeHO/Informacni_systemy/Vyvoj_produkce_Grafy_1-5_2002_2006.pdf
13. Město Havířov ze dne 20.02.2009, autor Marcela Slonková

14. havirov-city.cz [online] [2008-12-26] dostupné na WWW:
<http://www.havirov-city.cz/historie-a-soucasnost/historie-a-soucasnost-2.html>

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek 1: Graf 1 Produkce odpadů v ČR [12]	12
Obrázek 2: Graf 2 Nakládání s nebezpečnými odpady v ČR [12]	12
Obrázek 3: Graf 3 Nakládání s ostatními odpady v ČR [12]	13
Obrázek 4: Graf 4 Nakládání s ostatními odpady v ČR [12]	13
Obrázek 5: Graf 5 Nakládání s komunálními odpady v ČR [12]	13
Obrázek 6: Schéma - způsoby nakládání s odpady [9]	21
Obrázek 7: Schéma – způsoby nakládání s odpady v souladu s principy trvalé udržitelnosti [9]	22
Obrázek 8: Město Havířov [13]	35